

“मीठे बच्चे- आफ्नो अवस्थालाई हेर, मेरो एक बाबासँग नै दिल लाग्छ वा कुनै कर्म सम्बन्धहरूमा दिल लागेको छ।”

प्रश्न:- आफ्नो कल्याण गर्नको लागि कुन दुई कुराको चार्ट सधैं हेर्नु पर्छ?

उत्तर:- “योग र चलन” को चार्ट सधैं हेर। चेक गर- कुनै डिस-सर्भिस त गरिन्न? सधैं आफ्नो दिलसँग सोध- मैले बाबालाई कति याद गर्छु? आफ्नो समयलाई कसरी सफल गर्छु? अरुलाई त देखिदैन? कसैको नाम-रूपमा दिल त लागेको छैन?

गीत:- मुखडा देख ले...

ओम् शान्ति। यो कसले भन्यो? बेहदका बाबाले भन्नुभयो हे आत्माहरू। प्राणी अर्थात् आत्मा। भन्छन् नि आत्मा निकलेर गयो अर्थात् प्राण निकलेर गयो। अहिले बाबाले सम्मुख बसेर सम्झाउनु हुन्छ- हे आत्माहरू याद गर, केवल यस जन्मलाई हेर्नु छैन तर जबदेखि तिमी तमोप्रधान बन्यौ, सीढी तल उत्रिदै पतित बन्यौ। त्यसैले अवश्य पनि पाप गरेको हुनुपर्छ। अब बुझ्ने कुरा हो, जन्म-जन्मान्तरको पाप कति शिरमाथि रहेको छ, यो कसरी थाहा हुन्छ। आफूलाई देख्नु छ- मेरो योग कतिको लाग्छ? बाबाको साथमा जति योग राम्रो लाग्छ त्यति विकर्म विनाश हुन्छ। बाबाले भन्नुभएको छ मेरो याद गर्यौ भने ग्यारेन्टी छ तिम्रा विकर्म विनाश हुन्छन्। आफ्नो दिलभित्र हरेकले हेर्नु छ मेरो बाबाको साथमा कति योग रहन्छ? जति हामी योग लगाउँछौं, पवित्र बन्छौं, पाप काटिदै जान्छ, योग बढ्दै जान्छ। पवित्र नबनेसम्म योग पनि लाग्छैन। यस्ता पनि धेरै छन् जो सारा दिनभरिमा १५ मिनेट पनि यादमा रहदैनन्। आफैसँग सोध्नुपर्छ- मेरो दिल शिवबाबासँग छ वा देहधारीसँग? कर्म सम्बन्धीहरू आदिसँग छ? मायाले तुफानमा त बच्चाहरूलाई नै ल्याउने छ नि! स्वयंले पनि बुझ्न सक्छौ, मेरो अवस्था कस्तो छ? शिवबाबासँग दिल लाग्छ वा कुनै देहधारीसँग? कर्म सम्बन्धीहरू आदिसँग छ भने सम्झनुपर्छ मेरो विकर्म धेरै छ, जसले गर्दा मायाले खाल्डोमा खसालिदिन्छ। विद्यार्थीले भित्र बुझ्न सक्छन्, हामी पास हुन्छौं वा हुँदैनौं? राम्रोसँग पढ्छौं वा पढ्दैनौं? नम्बरवार त हुन्छन् नि। आत्माले आफ्नो कल्याण गर्नु छ। बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ, यदि तिमिले पुण्य आत्मा बनेर उच्च पद पाउन चाहन्छौ भने त्यसमा पनि पहिला पवित्रता नै चाहिन्छ। पवित्र नै आयौ फेरि पवित्र बनेर नै जानु छ। पतितले कहिल्यै उच्च पद पाउन सक्दैन। सदैव आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- मैले बाबालाई कति याद गर्छु, म के गर्छु? अवश्य पनि पछाडि बस्ने विद्यार्थीहरूको दिल खान्छ। पुरुषार्थ गर्छन् उच्च पद पाउनको लागि। तर चलन पनि चाहिन्छ नि। बाबालाई याद गरेर आफ्नो शिरबाट पापको बोझ उतार्नु छ। पापको बोझ बाबाको याद विना उतार्न सक्दैनौ। त्यसैले बाबाको साथमा कति योग हुनुपर्छ। उच्च भन्दा उच्च बाबा आएर भन्नुहुन्छ- म बाबालाई याद गर्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। समय नजिक आउँदै जान्छ। शरीरको भरोसा छैन। अचानक नै कस्ता-कस्ता दुर्घटना हुन्छन्। अकालमा मृत्युको त पूरा सिजन छ। त्यसैले हरेकलाई आफ्नो जाँच गरेर आफ्नो कल्याण गर्नु छ। सारा दिनको योग र चलनको चार्ट हेर्नुपर्छ। मैले सारा दिनमा कति पाप गरें? मनसा, वाचामा पहिला आउँछ फेरि कर्मणामा आउँछ। अब बच्चाहरूलाई ठोक बुद्धि मिलेको छ- हामीलाई राम्रो काम गर्नु छ। कसैलाई धोका त दिइन्न? फाल्त्, झूटो त बोलिन्न? डिस-सर्भिस त गरिन्न? कोही कसैको नाम रूपमा फँस्छन् भने यज्ञ पिताको निन्दा गराउँछन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- कसैलाई पनि दुःख नदेऊ। एक बाबाको यादमा बस। यो धेरै जबरदस्त चिन्तन मिलेको छ। यदि हामी यादमा रहन सक्दैनौ भने के गति होला! यस समयमा लापरबाही गर्यौ भनेपछि गएर धेरै पछुताउनु पर्नेछ। यो पनि सम्झनुछन्- जो हल्का पद पाउने छन्, उनले हल्का पद नै पाउने छन्। बुद्धिले बुझ्न सक्छौ हामीलाई के गर्नु छ। सबैलाई यही मन्त्र दिनु छ- बाबालाई याद गर। लक्ष्य त बच्चाहरूलाई मिलेको छ। यी कुरालाई दुनियाँले बुझ्न सक्दैनन्। पहिलो-पहिलो मुख्य कुरा हो नै बाबालाई याद गर्ने। रचयिता र रचनाको ज्ञान त मिल्यो। सम्झाउनको लागि दिन-दिनै कुनै न कुनै नयाँ प्वाइन्ट दिइन्छ। जसरी विराट रूपको चित्र छ, यसको बारेमा पनि तिमिले सम्झाउन सक्छौ। कसरी वर्णहरूमा आउँछौ- यो सिंढीको चित्र पनि सँगै राख्नु पर्ने हुन्छ। सारा दिन बुद्धिमा यही चिन्तन रहोस्- कसरी कसैलाई सम्झाऊ? सेवा गर्नाले पनि बाबाको याद रहन्छ। बाबाको यादले नै विकर्म विनाश हुन्छ। आफ्नो पनि कल्याण गर्नु छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिमीहरूमा ६३ जन्मको पाप

छ। पाप गर्दा-गर्दा सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका छौं। अब मेरो बनेर फेरि कुनै पाप कर्म नगर। झुटो बोल्नु, शैतानी गर्नु, घर भाँड्नु सुनेको कुरामा विश्वास गर्नु- यो धुतीपना धेरै नोकसानकारक छ। बाबासँग योग नै टुटाइदिन्छ, त्यसैले कति पाप भयो। सरकारका पनि कुरा लगाउने हुन्छन्। सरकारको कुरा कुनै दुस्मनलाई सुनायो भने कति नोकसान हुन्छ। अनि फेरि उनीहरूलाई धेरै कडा सजाय मिल्छ। त्यसैले बच्चाहरूको मुखबाट सदैव ज्ञान रत्न निकलनु पर्छ। उल्टो-सुल्टो समाचार पनि एक-अर्कासँग सोध्नु छैन। ज्ञानको नै कुरा गर्नु छ। तिमीले कसरी बाबासँग योग लगाउँछौं? कसैलाई कसरी सम्झाउँछौं? सारा दिन यही ख्याल रहोस्। चित्रहरूको अगाडि गएर बस्नुपर्छ। तिम्रो बुद्धिमा त ज्ञान छ नि। भक्तिमार्गमा त अनेक प्रकारका चित्रहरूलाई पुजिरहन्छन्। जान्ने केही पनि जानेका छैनन्। अन्धश्रद्धा, मूर्तिपूजा, यी कुरामा भारत प्रख्यात छ। अहिले तिमीले यी कुरा सम्झाउन कति मेहनत गर्छौं। प्रदर्शनीमा कति मनुष्य आउँछन्। भिन्न-भिन्न प्रकारका हुन्छन्, कसैले त सम्झन्छन्, यो देख्न सम्झिन योग्य छ। हेर्छौं, फेरि सेन्टरमा कहिल्यै जाँदैनन्। दिन-प्रतिदिन दुनियाँको हालत पनि खराब हुँदै जान्छ। झगडा धेरै छ, बेलायतमा के-के भइरहेको छ छ- कुरा नसोध। कति मनुष्य मर्छन्। तमोप्रधान दुनियाँ छ नि। भन्न त भन्छन् बम बनाउनु हुँदैन। तर उनीहरूले भन्छन् तिम्रो पासमा धेरै छ भने फेरि हामीले किन नबनाउने? नत्र नोकर भएर रहनु पर्छ। जे-जेति मत निकलन्छ विनाशको लागि। विनाश त हुनु नै छ। भन्छन्- शंकर प्रेरक हुन् तर यसमा प्रेरणा आदिको कुरा छैन। हामी त ड्रामामा खडा छौं। माया धेरै तेज छ। मेरा बच्चाहरूलाई पनि विकारमा गिराइदिन्छ। कति सम्झाइन्छ- देहको साथमा प्रीत नराख, नाम-रूपमा नफँस। तर माया पनि तमोप्रधान यस्तो छ, देहमा फँसाइदिन्छ। एकदम नाकबाट पक्डन्छ। थाहा नै हुँदैन। बाबाले कति सम्झाउनु हुन्छ- श्रीमत्तमा चल, तर चल्दैनन्। रावणको मत तुरुन्त बुद्धिमा आउँछ। रावणले जेलबाट छोड्दैन।

बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ, बाबालाई याद गर। अब त हामी गयौं। आधाकल्पको रोगबाट हामी छुट्छौं। त्यहाँ त हुन्छ नै निरोगी काया। यहाँ त कति रोगी छन्। यो रौरव नर्क हो नि। तिनीहरूले गरुड पुराण पढ्न त पढ्छन् तर ती पढ्ने अथवा सुन्नेलाई कति पनि समझ छैन। बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ- पहिला भक्तिको कति नशा थियो। भक्तिबाट भगवान मिल्नुहुन्छ- यो सुनेर खुशी भएर भक्ति गर्थे। पतित बन्छन् तब त पुकार्छन्- हे पतित-पावन आउनुस्। भक्ति गर्छौं यी त राम्रो छ फेरि भगवानलाई याद किन गर्छौं! सम्झन्छन्- भगवानले आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ। के फल दिनुहुन्छ- त्यो कसैलाई थाहा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- गीता पढ्नेलाई सम्झाउनु पर्छ, उनीहरू नै हाम्रो धर्मका हुन्। पहिलो मुख्य कुरा नै हो गीतामा भगवानुवाच। अब गीताको भगवान को? भगवानको त परिचय चाहिन्छ नि। तिमीलाई थाहा भइसक्यो- आत्मा के हो, परमात्मा के हुनुहुन्छ? मनुष्य ज्ञानको कुरासँग कति डराउँछन्। भक्ति कति राम्रो लाग्छ। ज्ञानबाट ३ कोश टाढा भाग्छन्। अरै, पावन बन्न त राम्रो छ, अब पावन दुनियाँको स्थापना पतित दुनियाँको विनाश हुनु छ। तर बिल्कुलै सुन्दैनन्। बाबाको निर्देशन छ- हियर नो इभिल... मायाले फेरि भन्छ हियर नो बाबाको कुरा। मायाको निर्देशन छ- शिवबाबाको ज्ञान नसुन। मायाले यस्तो जोडले थप्पड हान्छ कि बुद्धिमा बस्दै बस्दैन। बाबालाई याद गर्न नै सक्दैनन्। मित्र सम्बन्धी, देहधारी याद आउँछ। बाबाको आज्ञालाई मान्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर फेरि अवज्ञाकारी बनेर भन्छन् मलाई फलानीको याद आउँछ। याद आयो भने गिर्छौं। यी कुराबाट त घृणा आउनु पर्छ। यो बिल्कुलै छि-छि दुनियाँ हो। हाम्रो लागि त नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाको र सृष्टिचक्रको परिचय मिलेको छ। त्यसैले यस पढाइमा नै लाग्नुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो भित्र हेर। नारदको पनि उदाहरण छ नि। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- आफूलाई हेर, म बाबालाई याद गर्छु? यादले नै पाप भस्म हुन्छन्। कुनै पनि हालतमा याद शिवबाबालाई नै गर्नु छ, अरु कसैसँग पनि प्रेम राख्नु छैन। अन्तमा शिवबाबाको नै याद रहोस् तब प्राण तनबाट निकलोस्। शिवबाबाको याद होस् र स्वदर्शन चक्रको ज्ञान होस्। स्वदर्शन चक्रधारी को हुन्, यो पनि कसैलाई कहाँ थाहा छ र! ब्राह्मणहरूलाई पनि यो ज्ञान कसले दियो? ब्राह्मणहरूलाई स्वदर्शन चक्रधारी कसले बनाउँछ? परमपिता परमात्मा बिन्दु। अनि के उहाँ पनि स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ? हो, पहिला त उहाँ हुनुहुन्छ। नत्र हामी ब्राह्मणहरूलाई कसले बनाउने? सारा रचनाको आदि, मध्य, अन्तको ज्ञान उहाँमा छ। तिम्रो आत्मा पनि बन्छ, उहाँ पनि आत्मा हुनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा विष्णुलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाइदिएका छन्। हामी भन्छौं परमात्मा त्रिकालदर्शी, त्रिमूर्ति, त्रिनेत्री हुनुहुन्छ। उहाँले हामीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनु हुन्छ। उहाँ पनि अवश्य मनुष्य तनमा आएर सुनाउनु हुन्छ। रचनाको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान अवश्य रचयिताले नै सुनाउनु हुन्छ नि। रचयिताको बारेमा नै ज्ञान कसैलाई थाहा छैन भने रचनाको ज्ञान कहाँबाट मिलोस्। अहिले तिमीले बुझ्छौ- शिवबाबा नै स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। उहाँले जान्नुहुन्छ- हामी कसरी यो ८४

को चक्रमा आउँछौं। स्वयंले त पुनर्जन्म लिनुहुन्छ। उहाँलाई ज्ञान छ जुन हामीलाई सुनाउनु हुन्छ। त्यसैले पहिला-पहिला शिवबाबा स्वदर्शन चक्रधारी हुनु भयो। शिवबाबाले नै हामीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनु हुन्छ। पावन बनाउनु हुन्छ किनकि पतित-पावन उहाँ हुनुहुन्छ। रचयिता पनि उहाँ हुनुहुन्छ। पिताले बच्चाहरूको जीवनलाई जानेका छन् नि। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनु हुन्छ। गर्ने-गरोउने हुनुहुन्छ नि। तिमीले पनि सिक र सिकाऊ। बाबाले पढाउनु हुन्छ फेरि भन्नुहुन्छ- अरुलाई पनि पढाऊ। त्यसैले शिवबाबाले नै तिमीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- मलाई सृष्टिचक्रको ज्ञान छ तब त सुनाउँछु। अनि त ८४ जन्म कसरी लिन्छौ- यो ८४ जन्मको कहानी बुद्धिमा रहनु पर्छ। यो बुद्धिमा रहयो भने पनि चक्रवर्ती राजा बन्न सक्छौ। यो हो ज्ञान। बाँकी योगले नै पाप काटिन्छ। सारा दिनको चार्ट राख। याद नै गर्दैनौ भने चार्ट पनि के राख्छौ! सारा दिनमा के-के गर्यौ- यो त याद रहन्छ नि। यस्ता पनि मनुष्य छन् जसले आफ्नो चार्ट राख्छन्- कति शास्त्र पढे, कति पुण्य गरे? तिमी त भन्छौ- कति समय याद गरे? खुशीमा आएर बाबाको परिचय कति दिए?

बाबाद्वारा जुन प्वाइन्ट मिलेका छन्, उनको घरी-घरी मन्थन गर। जुन ज्ञान मिलेको छ त्यसलाई बुद्धिमा राख, सधैं मुरली पढ। यो पनि धेरै राम्रो हो। मुरलीमा जुन प्वाइन्टहरू छन् घरी-घरी मन्थन गर्नुपर्छ। यहाँ रहने भन्दा पनि बाहिर बेलायतमा रहनेले बढी यादमा रहन्छन्। कति बंधेलीहरू छन्, बाबालाई कहिले देखेका पनि छैनन्, याद कति गर्छिन्, नशा चढिरहन्छ। घरमा बसेर नै साक्षात्कार हुन्छ वा अनायास सुन्दा-सुन्दै निश्चय हुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- भित्र आफ्नो जाँच गरिराख- मैले कति उच्च पद पाउने छु? मेरो चालचलन कस्तो छ? कुनै खान-पानको लालच त छैन? कुनै बानी रहनु हुँदैन। मूल कुरा हो, अव्यभिचारि यादमा रहनु। दिलसँग सोध- मैले कसलाई याद गर्छु? कति समय अरुलाई याद गर्छु? ज्ञान पनि धारण गर्नु छ, पाप पनि काट्नु छ। कसै-कसैले यस्ता पाप गरेका हुन्छन् कुरै नगर। भगवानले भन्नुहुन्छ- यो गर तर भन्छन् परवश छौ अर्थात् मायाको वश छन्। ठीक छ मायाको बशमा नै बस। तिमीलाई या त श्रौमतमा चलनु छ या आफ्नो मतमा। देख्नु छ- यस हालतमा म कहाँसम्म पास हुन्छु? के पद पाउँछु? २१ जन्मको घाटा पर्छ। जब कर्मातीत अवस्था हुन्छ तब देह-अभिमानको नाम रहने छैन। त्यसैले भनिन्छ देही-अभिमानि बन। अच्छा।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कुनै पनि कर्तव्य यस्तो गर्नु छैन जसले यज्ञ पिताको निन्दा होस्। बाबाद्वारा जुन सही बुद्धि मिलेको छ त्यस बुद्धिबाट राम्रो काम गर्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन।

२) एक-अर्कासँग उल्टो-सुल्टो समाचार सोध्नु छैन, आपसमा ज्ञानका नै कुरा गर्नु छ। झूटो, शैतानी, घर भाँड्ने कुरा यो सबै छोडेर मुखबाट सदैव रत्न निकाल्नु छ। खराब कुरा सुन्नुछैन, न त सुनाउनु छ।

वरदान:- खुशीको अखण्ड खजानाबाट भ रपुर सदा बेफिक्र बादशाह भव
खुशीका सागरद्वारा दिनहुँ खुशीको अखण्ड खजाना मिल्छ। त्यसैले कुनै पनि परिस्थितिमा खुशी गायब हुन सक्दैन। कुनै पनि कुराको चिन्ता हुन सक्दैन। यस्तो होइन, सम्पत्ति के होला, परिवार के होलान्। परिवर्तन नै हुन्छ नि। पुरानो दुनियाँमा जतिसुकै श्रेष्ठ होस् तर सबै पुरानै हो त्यसैले निश्चिन्त बन्यौ। जे हुन्छ राम्रै हुन्छ। ब्राह्मणहरूको लागि सबै राम्रो छ, केही पनि नराम्रो छैन। तिमीसँग यस्तो बादशाही छ जसलाई कसैले पनि छिन्न सक्दैन।

स्लोगन:- यो संसारलाई एक अलौकिक खेल र परिस्थितिलाई खेलौना मानेर चल्थौ भने कहिल्यै निराश हुँदैनौ।